

Cinta S. Bellmunt

Periodista i escriptora, va arribar a Tarragona l'any 1986 per fer pràctiques durant un mes al *Diari*. Durant aquests 20 anys ha realitzat tasques periodístiques en diversos mitjans o fent de corresponsal. És una tot terreny i se l'ha vist en premsa escrita, ràdio, televisió i Internet. Des del 1997 treballa al Gabinet de Comunicació i Relacions Externes de la URV. És alumna del Màster Europeu d'Arqueologia del Quaternari i Evolució Humana que imparteix aquesta Universitat, on col·labora amb l'equip d'Eudald Carbonell, Premi Príncep d'Astúries d'investigació científica i tècnica (1997), en la redacció d'articles sobre les investigacions que desenvolupen. Ha publicat els llibres: *Darrere el micro. 69 anys de ràdio a Tarragona*, *Els somnis de l'evolució* —comparteix coautoria amb Eudald Carbonell—, *Premi Ones Mediterrània. 10 anys aplaudint el medi ambient i la solidaritat* i *Lluís Llach, el noi de Cal Vall. Un viatge pel seu món a Porrera*, juntament amb Josep R. Grau. Per Sant Jordi presentarà la *TINETHistòria*, un recorregut pels 10 anys de vida de la primera xarxa ciutadana d'Internet sorgida a l'Estat espanyol. Manifesta un compromís d'amor i defensa dels seus estimats petits felins, actualment les seves gatetes Ona i Lluna.

D'on li ve la fal·lera per Lluís Llach?

Recordo unes companyes al col·legi, una amb una guitarra, tocant els acords de Laura, que em va captivar. Mai em cansava d'escoltar-lo, la seva veu m'acompanyava i em donava energia. Cançons com *Escriu-me aviat* o *Fins el mai*, em feien sentir feliç. En un documental de TV3 un dels seus seguidors deia que ha posat la banda sonora a la seva vida. A mi també, i ha omplert de sentir els meus projectes. Les lletres de les seves cançons i la seva manera de ser m'han motivat i en el refugi de la meua soledat d'adolescent ja percebia una veu amiga.

Quins són els secrets que amaga Atapuerca?

S'hi han trobat restes de més d'un milió d'anys que demostren la capacitat d'organització social que ja tenien aquells homínids i la tecnologia que posseïen. Això ens obliga a ser modestos; sense ells no hauríem arribat al desenvolupament actual. Cal que la nostra consciència crítica d'espècie, com diu Eudald Carbonell, ens ajudi a ser més solidaris i a socialitzar aquest coneixement.

Vostè ha fet de periodista al peu del canó. Com es veuen les coses des de l'altra banda de la trinxera, en un gabinet de comunicació?

Ser periodista al peu del canó és molt dur perquè saps quan comences, però mai quan acabes,

passes moltes hores fent la mateixa feina i és molt difícil organitzar-te altres activitats. Les condicions laborals han empitjorat i algunes empreses sembla que no tinguin gens clar quins són els criteris que han de guiar la seva tasca. En els darrers anys, molts periodistes perden la il·lusió, treballen per complir l'expedient i amb prou feines. Abans hi havia més vocació i sentit de la responsabilitat social; hom era més militant de la seva professió.

Tenint en compte que va arribar per passar-hi un mes i fa més de vint anys que hi és, Tarragona enganxa?

Aquí hi vaig trobar una feina que em permetia viure del periodisme; a Barcelona, per guanyar-me la vida, havia de combinar tasques relacionades amb aquesta disciplina amb altres que no hi tenien res a veure, com fer de cangur, treballar en una guarderia, passar tesis doctorals a màquina d'escriure... Em va costar adaptar-m'hi, malgrat que de seguida vaig fer-hi bons amics. Vint anys enrere Tarragona era avorrida i no estimulava a res; ara la situació ha canviat molt, per sort a millor.

Què tenen els gats que no tinguin les persones?

Lord Byron va escriure que el gat posseeix "totes les virtuts de l'home sense els seus vicis". Són molt independents; si els caus bé, seran uns grans col·legues, i si no, passen de tu sense cap problema. Centren les seves energies en allò que els produeix

bon rotllo i deixen totalment de banda el que no entra en aquesta categoria. Són un tresor inesgotable de coses precioses: tendresa, bellesa, elegància, discreció, una excel·lent companyia. Admiro la seva paciència i generositat, saben quan t'han d'acaronar o quan s'han de mantenir distants, però sempre estan a prop teu, atents i vigilants, per si de cas han de saltar damunt teu i engrescar-te.

Com omple les hores lliures?

Doncs estudio, escric llibres, últimament viatjo per complementar la meua formació del màster, llegeixo i redacto articles sobre les investigacions de l'equip de l'Eudald Carbonell. El temps en què no efectuo cap activitat relacionada amb la professió m'agrada anar de vins amb els meus amics, viatjar, escapar-me a Barcelona, escoltar la música de Lluís Llach o llegir sense haver d'estar pendent d'annotar el que m'interessa per a algun projecte.

Un eslògan per fer funcionar el món...

Deia Miquel Martí i Pol que "serem allò que vulguem ser"; diria "sigues allò que vulguis ser", perquè quan un és feliç amb si mateix i està content del que fa, transmet bones energies que s'han de materialitzar per força en bones accions al seu entorn.

20 anys

TARRAGONA
RADIO
96.7

20 anys